

ח:

הלוקה עובר חמורו פרק ראשון בכורות

רבינו גרשום

מסורת הש"ס

(א) גבי תחלה מה ומתה
הפסוק בנדרים יסד קטן
(ב) חסד (ג) זק (ד) פסוק
פ' כסדר (ה) זק (ו) זק
ל' רש"י יסד ל' חסד
דמיון ל' חסד רש"י
ל' חסד ל' חסד רש"י
ל' חסד ל' חסד רש"י
(ז) חסד ל' חסד רש"י
(ח) חסד ל' חסד רש"י
(ט) חסד ל' חסד רש"י
(י) חסד ל' חסד רש"י
(יא) חסד ל' חסד רש"י
(יב) חסד ל' חסד רש"י
(יג) חסד ל' חסד רש"י
(יד) חסד ל' חסד רש"י
(טו) חסד ל' חסד רש"י
(טז) חסד ל' חסד רש"י
(יז) חסד ל' חסד רש"י
(יח) חסד ל' חסד רש"י
(יט) חסד ל' חסד רש"י
(כ) חסד ל' חסד רש"י
(כא) חסד ל' חסד רש"י
(כב) חסד ל' חסד רש"י
(כג) חסד ל' חסד רש"י
(כד) חסד ל' חסד רש"י
(כה) חסד ל' חסד רש"י
(כו) חסד ל' חסד רש"י
(כז) חסד ל' חסד רש"י
(כח) חסד ל' חסד רש"י
(כט) חסד ל' חסד רש"י
(ל) חסד ל' חסד רש"י

הנהגות הב"ח

(א) גבי דקא עבדי חסד
ל' חסד (ב) חסד (ג) חסד
ל' חסד (ד) חסד (ה) חסד
ל' חסד (ו) חסד (ז) חסד
ל' חסד (ח) חסד (ט) חסד
ל' חסד (י) חסד (יא) חסד
ל' חסד (יב) חסד (יג) חסד
ל' חסד (יד) חסד (טו) חסד
ל' חסד (טז) חסד (יז) חסד
ל' חסד (יח) חסד (יט) חסד
ל' חסד (כ) חסד (כא) חסד
ל' חסד (כב) חסד (כג) חסד
ל' חסד (כד) חסד (כה) חסד
ל' חסד (כו) חסד (כז) חסד
ל' חסד (כח) חסד (כט) חסד
ל' חסד (ל) חסד

לעזי רש"י

קב"ל רש"י (א) קב"ל
רש"י (ב) רש"י (ג) רש"י
רש"י (ד) רש"י (ה) רש"י
רש"י (ו) רש"י (ז) רש"י
רש"י (ח) רש"י (ט) רש"י
רש"י (י) רש"י (יא) רש"י
רש"י (יב) רש"י (יג) רש"י
רש"י (יד) רש"י (טו) רש"י
רש"י (טז) רש"י (יז) רש"י
רש"י (יח) רש"י (יט) רש"י
רש"י (כ) רש"י (כא) רש"י
רש"י (כב) רש"י (כג) רש"י
רש"י (כד) רש"י (כה) רש"י
רש"י (כו) רש"י (כז) רש"י
רש"י (כח) רש"י (כט) רש"י
רש"י (ל) רש"י

שיעור מקובצת

(א) הוא מכל הבמה
מ' מ' (ב) מ' (ג) מ'
ל' (ד) מ' (ה) מ'
ל' (ו) מ' (ז) מ'
ל' (ח) מ' (ט) מ'
ל' (י) מ' (יא) מ'
ל' (יב) מ' (יג) מ'
ל' (יד) מ' (טו) מ'
ל' (טז) מ' (יז) מ'
ל' (יח) מ' (יט) מ'
ל' (כ) מ' (כא) מ'
ל' (כב) מ' (כג) מ'
ל' (כד) מ' (כה) מ'
ל' (כו) מ' (כז) מ'
ל' (כח) מ' (כט) מ'
ל' (ל) מ'

מי כתיב מכל הים ומכל הספה. דעידוש מכל הים שנתקלה יתר מנהמה: (א) מכל הספה כתיב. משמע מנהמה המקוללת יתר
כך נתקל ואין לך מקוללת בנהמה גסה יותר ממנה: כך נתקל סוף מנהמה אחד לשלש. כגון בנהמה דקה טהורה דעבודה לה'
חדשים ובג' יומי (תלמוד) היו ט"ו: אי בעים אימא מכל הספה. דמשמע מכל הנהמה המקוללת יתר: ואיבעים אימא. לשם קללה
נאמר הלך קללה חמורה שמוכל לדרוש מן הפסוק שדי עיליה. והכי נמי איכא לאקשיי ואימא כשם שנתקלה בנהמה מחיה אחד לשלש ומלא
ניהו חמור משועל כך נתקל הוא
מחמור אחד לשלש דהו לכו ב' שנים
אלא איכא לתרוצי קללה שדי עיליה
ועוד מכל הנהמה ומכל הים כתיב
דמשמע דמשום בנהמה שיתירה קללה
על שום חיה ומתני חמור מקולל
מחמור אחד לשלש: לכמה מעשר
ומוליד. כמה שוהה עיורו דמנוי:
דכי אספוא. מקום: הוא משפשי שמושי.
ואי הו מעברי דא וסא משפשי שדך
חיה ובהמה מאחר שנתעברה אינה
מקוללת וזכר: וסא חמימי. יהיה קני
וירדו למוק המעשה: ויל ויכנהו. נלחם:
ביספסקי. כסאות: מול מברא. לנסם.
לכך שלחם: טידי חסופא. (א) מחמור
דנהמה: וסא רישא דחיסופא אמרי
לך. כחמיה: סני. עמד ולך לפני:
דכי כריבא דקני. מול מברא. לנסם.
וכי מטיית הסם נגד הפסח וקוף
המבינה ללחך: מלאן דמיספא. כלסם
העומד לפסח: אול. ר' יהושע. אשכח
דרבנא. אורכוס: מברא. שלח ילא
אחד מן הזקנים לחוך: מנווא. שלח
יניחו אדם ליכנס וכי חזו הך קני
כרעא דעילא קטלי להו (לנדרין)
שמייהא אשכחיה החדר עבה (א) וספסין
סוין או פסר עליה וימכרוה בה פסיעות
האדם וכי חזו כרעא דעילא קטלי
לשומרי (נדרין) (א) כי הניחו לבא וכי
חזו כרעא דנפקא קטלי להו (לנדרין)
שמיסויהו ללחם והשומרים לא היו
הורגים שום אדם אלא כנגד כולו
לפנים על כהן או חור יואל כולו
לחוך: אשפיה. רבי יהושע דבבליה
ועמד על האיסקופה וגרפות פסיעה
לחם נכנסת ופסיעה לחם יואל
ודחפיהו השומרים ואלא וכשנא חוקים
רלו כן ודמו ששני עד אדם הן אחד
כנגד ואחד יואל וקטליניהו לכולהו
שומרים ואח"כ כנגד רבי יהושע:
ניקוי מלעיל. כעליה. ולהרע מחכונם
שנתקן שלם לעליונים מחלה רשנים
אחזו התחכונים ואומרים אנו חוקים
ולנו היה לך יתן שלם מחלה והסוין
שלוס לזקנים הורגין אחזו הנחמרים
ואומרים הלך אחזו חסונים מסם
שאנטי למעלה והם למטה: מאי
עבידיסין. מאי בעית הכא: אי הכי.
דחכמה אמת ניבעי אן מיקן: אי
זכיוו בי. אס מלחמי: דמידלן חסא
שמיסחם מן הראשונה ושולל אחזה
הכי ש לו ללמד הוילל ולא נתנו לו
אם הראשונה כל שכן זו: סיכפא.
קב"ל רש"י: (א) דלס (ב) להסא. דלס

הוא קללה שדי עיליה (א) א"ל קיסר לרבי יהושע כך חנניה נחש לכמה מיעבר
ומוליד א"ל לשב שני והא סבי דבי אחנא ארבעניהו ואוליד לחלת הגהו
מיעברי הו מעיקרא ד' (א) שנין] והא קמשמשי שמושי אינהו נמי משמשי
כאדם והא חכמי אינהו אן חכמינ מניניהו אי (א) חכמת זיל וכינהו
ואיניהו לי אמר ליה כמה הו שיתין גברי אמר ליה עבדי לי ספינתא
דאית בה שיתין בתי וכל ביתא (א) אית בה שיתין ביסחרקי עבד ליה כי מלא
לחתם (א) על] לבי מכתא אשכחיה לההוא גברא דקא (א) פשית חיותא א"ל
רישא לובניו א"ל אין א"ל בכמה דאין בפלגא דווא יתב ליה לסוף (א) א"ל ו אן
דאית דחיותא אמרי לך אמר ליה אי בעית דאישבק סני אחוי לי פיתחא דבי
אחנא א"ל מסתפינא דכל דמחוי (א) קטלי ליה א"ל דרי כריבא דקניא וכי
מטיית לחתם זקפה כמאן דקא מתפח אול אשכח דרבנא מנואי ודרבנא
מברא דאי חזו כרעא דעילא קטלי להו לברא ודנפקא קטלי להו לגואי אפכה
לסגדליה קטלי להו לגואי אפכה לסגדליה (א) קטלי להו לכולהו (אול) אשכח
ניקוי מלעיל סבי מלחתח אמר אי יהיבנא שלמא להני קטלי לי הני סברי
אן עדיפין (א) דאן (א) קשינ טפי ואניהו דרדיק אמר שלמא לכו אמרו ליה מאי
עבידתך אמר להו (א) חסא חכמא דיהודאי אנה בעינא למיגמר חכמתא
מיניכו אי הכי ניבעי לך אמר להו לחי אי זכיתו (א) כל דבעיתו עבדו בי
ואי זכיתו כבי (א) איכיל (א) גבאי בספינתא א"ל ההוא גברא דאול ובעי אתחא
לחתאי לא עאל לעילאי עאל אמר האי נמי מיתרמי בת מוליה גברא דאוזיף
וטריף מאי חזו דהדר אוזיף אמר להו גברא אול לאנבא קטל קמא טונא ואלא
מצי ביה (א) (א) קטלי ומנח עיליה עד איתרמי אינא מרלי ליה אמר ליה אימא
לן מילי (א) דבראי אמר להו הוה ההוא כודניתא דילידא והוה תלי ליה פיתקא
וכתב ביה דמסיק בני אבא מאה אלפא וזוי אמרו ליה וכודניתא מי ילדה אמר
להו הי ניהו מילי דבראי מילחא כי סריא במאי מלחי לה אמר להו במילתא
דכודניתא ומי איכא סילחא לכודניתא ומילחא מי סרי בני לן ביתא באוירא
דעלמא אמר שם (א) חלא בין רקעא לארעא אמר להו אסיקו להו יבני וטינא (א)
מציעתיה דעלמא היכא זקפה לאצבעתיה אמר להו הכא א"ל ומי יימר (א) איירי
אשלי ומשוחו אית לן בירא ברברא עיליא למחא א"ל אפשינא לי חבילי
מפארי ואעילייה אית לן ריחא דחבירא חייטיה (א) אמר כרוכו לי מניה גרדי
ואחייטיה משרא דסכיני במאי קטלי (א) בקרנא דחמרא ומי איכא קרנא
לחמרא ומי איכא משרא דסכיני איתו ליה תרי ביני א"ל הי דוגתא אובכתי
והי דוגתא חיוורתי איתו ליה איהו תרי גביני אמר להו הי דעיוא אובכתי והי
דעיוא חיוורתי ורצועא דמית (א) (א) מהיכא נפיק רוחיה מהיכא דעל נפק אחוי
לן מנא דלא שוי חביליה (א) איירו (א) (א) כל חד וחד) בוריא פשטוה לא הוה עייל
בתרעא אמר להו איתו (א) מרי (א) סיתרוה היינו מנא דלא שוי חביליה איתוהו
זו כל חד וחד כי חזי שיתין ביסחרקי אמר כולהו חבראי להכא אתו
אמר ליה לספונא שרי ספינתך בהרי דקאתו שקל עפרא מעפרייהו
כי

השפיל ידו ונעלה כותל במקום שאין חור ולא על דלי דלס הגביה (א) [ידן] ודלס במקום שיש חור ועל: גברא דאוזיף וטריף. דלס שהלוח מעוט
לחכיו ולא נפרע ממנו אלא בקושי שטרף לקוחות: מאי חזי דכרד אוזיף. לחמריה ולא נחייסר מן הראשון: לנעם. ליער: קטיל קמא טונא.
חקך חבילה ראשונה ולא מצי ביה להרימו על שכמו: דרד קטיל ומנחא פליס. הוילל וזכרן סיוע אחרים עד דמיתרמי אינש ומדלו ליה. והאי
נמי הוילל והספיד בנחמה ראשונה חזר ומלחם עד שמוחונו לו ללסם נאמן ומשכר בו: מילי דכרד. (א) דכרד רוח. ל"א מילי סדכוכי
דכרי כוכ: כודנפא. פרידה: והוה סלי פיסקא. שער בלזאח הוולד: הי נינשו מילי דכרד. אלו הן דכרד רוח: סיליפא. שיליפא. מפארי. עשו
לי מנלים מסוכין ואס אינשם עושין שאליהם אף אני לא אעשה שאליהם: חייטיה. ספור אחזה: כרוכו לי (א) גרדי מניה. הוילל לי ממנה
חוטין כדך נשים שמוזיזין חוטין מן הגגד ומחפין אותו כהן: גרדי. בלע"ז פרינ"ש: משרא דסכיני במאי קטלי ליה. שרונה דקטני כמה
קורין אחזה: זנפא. מרגנולת: ורלוא דמים. אפרים שמת בקליפתו: אחוי לן מנא דלא שוי חביליה. האלו שוי חביליה שיהיה שיהיה
שהו מפסיד: כודי. מחלל: לא על כפרעא. שהיה חרוך ודמך יותר מן הפסח: איירו מרי. פשו"ל בלע"ז: וסיתרו. פתח
הגגין והסמל עד שיכנס: אייסינא. יו ללמעיל בספינתא הוילל וחינהו. היס מביאם אחד אחד בפני עצמו ומנכסין למרד: וזי
חוייה שיתין ביסחרקי. סגר כל חבירי יכואו (א) כאן: אמר ליה. רבי יהושע: אספוא. רב החובל: שרי ספינתך. התר ספינתך ולך:
לבי

פסח הבחנה: (א) עבה צרה וסופסוף: (א) שדחיו לא חותב כי נספוק: (א) סחיר תארי דהא: (א) הגבית ידו ונעלה בקיפין: (א) וטריף
שלהיה מעוט: (א) מילי דכרד בבורי: (א) לי מנה גרד: (א) אייסינא מילי: (א) מלח חזר ונח חותב אחז מנח: (א) לביד כלב
מין: (א) למיפך אליבא דבלי עלמא

אחד אש"ש ומאי ניהו עו
מחלול. (א) הכא נחמא טפי
למנקט עו מכלל למ"ד (א) כלסא ס"ח
(א) מין חיה לפי שחשנו
שלהן מכיון טפי אחד לשלש אלא
נחמא ליה למיפך (א) כמולי עלמא:
כי

הוא קללה שדי עיליה (א) א"ל קיסר לרבי יהושע כך חנניה נחש לכמה מיעבר
ומוליד א"ל לשב שני והא סבי דבי אחנא ארבעניהו ואוליד לחלת הגהו
מיעברי הו מעיקרא ד' (א) שנין] והא קמשמשי שמושי אינהו נמי משמשי
כאדם והא חכמי אינהו אן חכמינ מניניהו אי (א) חכמת זיל וכינהו
ואיניהו לי אמר ליה כמה הו שיתין גברי אמר ליה עבדי לי ספינתא
דאית בה שיתין בתי וכל ביתא (א) אית בה שיתין ביסחרקי עבד ליה כי מלא
לחתם (א) על] לבי מכתא אשכחיה לההוא גברא דקא (א) פשית חיותא א"ל
רישא לובניו א"ל אין א"ל בכמה דאין בפלגא דווא יתב ליה לסוף (א) א"ל ו אן
דאית דחיותא אמרי לך אמר ליה אי בעית דאישבק סני אחוי לי פיתחא דבי
אחנא א"ל מסתפינא דכל דמחוי (א) קטלי ליה א"ל דרי כריבא דקניא וכי
מטיית לחתם זקפה כמאן דקא מתפח אול אשכח דרבנא מנואי ודרבנא
מברא דאי חזו כרעא דעילא קטלי להו לברא ודנפקא קטלי להו לגואי אפכה
לסגדליה קטלי להו לגואי אפכה לסגדליה (א) קטלי להו לכולהו (אול) אשכח
ניקוי מלעיל סבי מלחתח אמר אי יהיבנא שלמא להני קטלי לי הני סברי
אן עדיפין (א) דאן (א) קשינ טפי ואניהו דרדיק אמר שלמא לכו אמרו ליה מאי
עבידתך אמר להו (א) חסא חכמא דיהודאי אנה בעינא למיגמר חכמתא
מיניכו אי הכי ניבעי לך אמר להו לחי אי זכיתו (א) כל דבעיתו עבדו בי
ואי זכיתו כבי (א) איכיל (א) גבאי בספינתא א"ל ההוא גברא דאול ובעי אתחא
לחתאי לא עאל לעילאי עאל אמר האי נמי מיתרמי בת מוליה גברא דאוזיף
וטריף מאי חזו דהדר אוזיף אמר להו גברא אול לאנבא קטל קמא טונא ואלא
מצי ביה (א) (א) קטלי ומנח עיליה עד איתרמי אינא מרלי ליה אמר ליה אימא
לן מילי (א) דבראי אמר להו הוה ההוא כודניתא דילידא והוה תלי ליה פיתקא
וכתב ביה דמסיק בני אבא מאה אלפא וזוי אמרו ליה וכודניתא מי ילדה אמר
להו הי ניהו מילי דבראי מילחא כי סריא במאי מלחי לה אמר להו במילתא
דכודניתא ומי איכא סילחא לכודניתא ומילחא מי סרי בני לן ביתא באוירא
דעלמא אמר שם (א) חלא בין רקעא לארעא אמר להו אסיקו להו יבני וטינא (א)
מציעתיה דעלמא היכא זקפה לאצבעתיה אמר להו הכא א"ל ומי יימר (א) איירי
אשלי ומשוחו אית לן בירא ברברא עיליא למחא א"ל אפשינא לי חבילי
מפארי ואעילייה אית לן ריחא דחבירא חייטיה (א) אמר כרוכו לי מניה גרדי
ואחייטיה משרא דסכיני במאי קטלי (א) בקרנא דחמרא ומי איכא קרנא
לחמרא ומי איכא משרא דסכיני איתו ליה תרי ביני א"ל הי דוגתא אובכתי
והי דוגתא חיוורתי איתו ליה איהו תרי גביני אמר להו הי דעיוא אובכתי והי
דעיוא חיוורתי ורצועא דמית (א) (א) מהיכא נפיק רוחיה מהיכא דעל נפק אחוי
לן מנא דלא שוי חביליה (א) איירו (א) (א) כל חד וחד) בוריא פשטוה לא הוה עייל
בתרעא אמר להו איתו (א) מרי (א) סיתרוה היינו מנא דלא שוי חביליה איתוהו
זו כל חד וחד כי חזי שיתין ביסחרקי אמר כולהו חבראי להכא אתו
אמר ליה לספונא שרי ספינתך בהרי דקאתו שקל עפרא מעפרייהו
כי

השפיל ידו ונעלה כותל במקום שאין חור ולא על דלי דלס הגביה (א) [ידן] ודלס במקום שיש חור ועל: גברא דאוזיף וטריף. דלס שהלוח מעוט
לחכיו ולא נפרע ממנו אלא בקושי שטרף לקוחות: מאי חזי דכרד אוזיף. לחמריה ולא נחייסר מן הראשון: לנעם. ליער: קטיל קמא טונא.
חקך חבילה ראשונה ולא מצי ביה להרימו על שכמו: דרד קטיל ומנחא פליס. הוילל וזכרן סיוע אחרים עד דמיתרמי אינש ומדלו ליה. והאי
נמי הוילל והספיד בנחמה ראשונה חזר ומלחם עד שמוחונו לו ללסם נאמן ומשכר בו: מילי דכרד. (א) דכרד רוח. ל"א מילי סדכוכי
דכרי כוכ: כודנפא. פרידה: והוה סלי פיסקא. שער בלזאח הוולד: הי נינשו מילי דכרד. אלו הן דכרד רוח: סיליפא. שיליפא. מפארי. עשו
לי מנלים מסוכין ואס אינשם עושין שאליהם אף אני לא אעשה שאליהם: חייטיה. ספור אחזה: כרוכו לי (א) גרדי מניה. הוילל לי ממנה
חוטין כדך נשים שמוזיזין חוטין מן הגגד ומחפין אותו כהן: גרדי. בלע"ז פרינ"ש: משרא דסכיני במאי קטלי ליה. שרונה דקטני כמה
קורין אחזה: זנפא. מרגנולת: ורלוא דמים. אפרים שמת בקליפתו: אחוי לן מנא דלא שוי חביליה. האלו שוי חביליה שיהיה שיהיה
שהו מפסיד: כודי. מחלל: לא על כפרעא. שהיה חרוך ודמך יותר מן הפסח: איירו מרי. פשו"ל בלע"ז: וסיתרו. פתח
הגגין והסמל עד שיכנס: אייסינא. יו ללמעיל בספינתא הוילל וחינהו. היס מביאם אחד אחד בפני עצמו ומנכסין למרד: וזי
חוייה שיתין ביסחרקי. סגר כל חבירי יכואו (א) כאן: אמר ליה. רבי יהושע: אספוא. רב החובל: שרי ספינתך. התר ספינתך ולך:
לבי

פסח הבחנה: (א) עבה צרה וסופסוף: (א) שדחיו לא חותב כי נספוק: (א) סחיר תארי דהא: (א) הגבית ידו ונעלה בקיפין: (א) וטריף
שלהיה מעוט: (א) מילי דכרד בבורי: (א) לי מנה גרד: (א) אייסינא מילי: (א) מלח חזר ונח חותב אחז מנח: (א) לביד כלב
מין: (א) למיפך אליבא דבלי עלמא

